DAGBOKEN.

Översättning.

— Jag har blivit kär i honom. Han är en fin herre och jag bara jungfru på ett pensionat!

— Nej, det är nog bäst, jag tar slaktarpojken, som nödvändigt vill ha mig.

Och därmed brast Betty i gråt.

Hon höll på att städa uppe i andra våningen och det var där hon till den grad blev upprörd. Den nye gästen hade bara bott där i fjorton dagar, men Betty hade redan förlorat sitt hjärta till den vackre, artige unge mannen. Aldrig hade någon behandlat henne så som Jim Foster.

— Det tjänar ingenting till att gråta. Jag måste beundra honom i tysthet, suckade Betty, under det hon torkade sig i ögonen och började åter dammtorka.

— Jag antar, att detta är hans käresta, mumlade hon, och började av alla krafter torka porträttet av en ung dam.

— Hon är vackrare än jag, tänkte hon, under det hon kastade en flyktig blick i spegeln mitt emot porträttet.

Och så började tårarna åter rinna, under det hon ställde tillbaka den hatade rivalens porträtt på sin plats.

— Kanske att det, när allt kommer omkring, bara är hans syster. Men vad är det här?

Hon tog en bok, som låg på bordet.

— Dagbok! Sannerligen står där inte något om en farbror och en växel. Och han har blivit beskyld för förfalskning! Nej, du stora försyn!

Betty sjönk ned på närmaste stol och började ivrigt studera dagboken. Den stackars flickan hade ganska förvirrade hedersbegrepp, och därför läste hon nu Jim Forsters hemligheter, utan ringaste spår av samvetsförebråelser. Hon blev pionröd i ansiktet, när hon läste följande:

— Jag, James Foster, har blivit beskylld för att ha förfalskat min farbrors namn på en växel. Jag tycker, att det är mer än illa av honom att kunna tro mig om något så uselt. Den verklige skyldige, min kusin, John Belton, erkänner aldrig. Det har han inte nog mod till. Och för hans mors skull ska' jag aldrig förråda honom. Men det är ändå bra hårt, att jag skulle få sparken från den gamla goda firman Foster & Foster, under det han har en bra plats där. Jag undrar, om jag inte, när allt kommer till kritan, kommer att bli saknad i Bortimes lane n:r 9? Jag får nu slita och släpa för en usel avlöning, bra mycket sämre än vad jag förut haft. . .

— Betty! ropade en skarp röst. Ämnar du hålla på hela dagen däruppe? Han som som bor på fjärde våningen, kommer, hem och ska' ha middag vilket ögonblick som helst!

Betty lade skyndsamt boken tillbaka på bordet och rusade sedan ner.

Men hon tänkte hela tiden på Jim Fosters dagbok, och vad hon läst i den. Och hennes hjärna arbetade under högtryck med att fundera ut en plan.

Hennes hjärta klappade ovanligt fort, när hon denna kväll bar upp maten till Jim Foster. Hon tyckte precis, som om hon och han hade en gemensam hemlighet.

Foster hörde inte Betty komma med maten, till den grad var han fördjupad i ett brev. Han tänkte på Alice Gill, vars senaste brev han nu läste — jag vet inte vilken gång i ordningen det var. Han hade skrivit för att återge hennes löfte, och detta brev var svaret.

— Vad är det, Betty, vill ni något? Jaså, är det bara maten.

Han såg alldeles ut som om han gått i sömnen, lade inte märke till någonting.

Betty påminde honom om igen att maten var serverad.

— Säg mig, är det er fästmö, stammade hon och pekade på porträttet, som hon för en stund sedan hittat på.

— Ja, svarade den unge mannen, och Betty lämnade rummet med ett sorgset leende.

När hon om en stund kom upp igen såg hon, att Jim somnat på soffan. Och hon upptäckte också att att brevet, som han för en timmes tid sedan suttit och studerat så ivrigt, nu låg på golvet. Hon gick sakta ut med matbrickan, smög sig sedan in igen och tog upp det dyrbara dokumentet. Sedan började hon utan ringaste betänkligheter läsa det.

»Min älskling! stod där. Jag vet, att du är oskyldig till det, som din farbror beskyller dig för. Men eftersom du nödvändigt vill, att jag skall vara fri, går jag in på det, tills du åter gör dina anspråk på mig gällande. Jag är nämligen alldeles säker på, att den dagen skall komma.

Alice Gill.»

— Den dagen har nu kommit, viskade Betty, under det hon med ögonen formligen slukade avsändarens adress i hörnet av kuvertet. Sedan smög hon sig försiktigt ut.

»Kära fröken Gill», skrev Betty samma kväll till Alice». Er gosse, Jim Foster, är här. Han älskar er högre än guld och har aldrig gjort det minsta galet, vilket hans farbror nu också har reda på. Skynda er för all del hit! Han är nämligen alldeles rysligt nedslagen. Hoppas ni för övrigt mår bra.

Er Betty Brown.»

Nästa morgon, när Betty höll på att städa uppe hos Foster, gömde hon helt listigt dagboken under sitt förkläde. Och när hon kom upp på sitt rum, packade hon omsorgsfullt in den och adresserade sedan paketet till:

»Herr Edward J. Foster, Bortimes lane n:r 9.»

Inne i paketet hade hon lagt en liten papperslapp med följande ord:

»Var god och läs genast sidan 29. Det angår er brorson, hr Jim Foster. och bevisar, att han är oskyldig.

Fröken Betty Brown,
Fiars terrass 2, Battersea.»

Denna eftermiddag hade Betty fritt, och hon reste därför själv över till Bortimores lane och överlämnade boken. På samma gång stoppade hon brevet till Alice Gill i en brevlåda.

Dagen därpå satt Jim hemma på sitt rum vid det sämsta möjliga humör. Så inträdde Betty plötsligt.

— Här är en dam, som vill tala med er, sade hon och släppte in Alice.

— Du, Alice! Hur i all världen kunde du få reda på var jag bodde?

Betty hade gärna velat höra svaret, men i detsamma ringde det på tamburdörren.

— Er farbror! var nästa häpnadsväckande nyhet, Betty kom med.

— Har ni tagit dagboken igen? viskade hon till Foster senior, under det hon helt värdigt gav honom en knuff i sidan.

— Farbror Edward? Hur kan detta komma sig? Och min dagbok har har du med dig! Vad i all världen ska' detta betyda? utbrast den häpne Jim.

— Jo, det betyder, att jag gjort dig orätt och ber om ursäkt, svarade hans farbror med darrande röst.

— Jag har kommit för att be dig följa med hem igen som min arvinge. John har erkänt alltsammans.

— Och jag kommer för att åter få min fästman! viskade Alice.

— Men hur i all världen . . . började han.

— Jag läste dagboken och skickade den till er farbror. Och jag läste ert brev och skrev till fröken Gill! tillstod Betty.

— Betty, ni är en riktig skatt, till och med fastän ni läste i min dagbok utan lov — för att nu inte tala om brevet! Gud välsingne er! ropade Jim glatt, i det han tog flickans grova händer och kysste dem.

Per Ersson har köpt en barometer och kommer in i drängstugan på kvällen: — I möron, pöjka, sa vi öpp tidit å häv in gröda, för ja har satt barometern på törka.

— Å vi drack, gösse, kask på kask, hela natta, skroderade en bondgubbe för en annan.

— Ja, men brann ni inte öpp invartes då?

— Nää då, vi sköljde å me kallsupa utimella.

Husläkaren: — Om den lilla icke mår väl av kall mjölk så låt koka henne.

Järnvägshotellet

FLEN

REKOMMENDERAS.

Tel. Namnanrop.

OBS.! Kaffeservering i Buffén fr. kl. 5 fm.

För bara tjugu år sedan.

Några stycken ungdomar hade slagit sig tillsammans och anordnat en s. k. bjudningsdans. Vid Kärret hade de fått löfte att låna logen för ett par kvällar. Strax utanför i björkhagen var en stor lövsal uppsatt där kaffe dukades på tvänne stora fällbord. Villiga händer hade flera kvällar i förväg hjälpts åt med att hugga och bära hem löv, och därmed klätt såväl logen som den tillfälliga serveringslokalen. All ungdom från byarna runt omkring voro bjudna, närmare ett hundratal gäster väntades.

Skymningen började breda sig över nejden. Grupper av inbjudna började komma. Snart hördes några stråktag från spelmännens fioler på andra sidan ängsbacken. Nu skulle det ej dröja länge, förrän man fick svänga om på Kärrets stora loge.

Spelmännen fingo knappast tid att få sitt kaffe, förrän de av den otåliga ungdomgn drogs med till logen, där somliga redan voro i färd med att prova golvet.

Från logens innersta hörn ljöd snart dansmusikens toner. Så många som fingo rum, voro med, alla hade roligt. Polketter, valser och schottisar avlöste varandra i oavbruten följd, tills det började ljusna mot en ny dag, Då bjöds för andra gången på kaffe över lag. Sedan dansades åter tills solen började visa sig över skogstopparna. Många hade visserligen försvunnit medan det ännu var skumt, men tillräckligt många voro ändå kvar och tycktes ej kunna tröttna. Det var landsbygdens ungdom, härdig och stark, som arbetat dagen förut tills klockan var både 8 och 9 på kvällen.

Ur kaffepannorna kramades en sista avskedstår på morgonsidan, och så var det att skiljas för att få några timmars sömn på förmiddagen. (Sådana danser pågingo ofta till kl. 4—5 på morgonen.)

På söndagseftermiddagen voro de äldre grannarna samt föräldrar och anhöriga bjudna, då även en del av dem svängde om på logen en stund. På söndagskvällen kom åter en del av ungdomen för att ånyo få sig en sväng.

Säkert hade då alla mycket roligare än då man nu måste köpa biljett till ett instängt område och väl inkommen där bli plockad på sina ofta surt förvärvade slantar. Den så ofta omtalade tråkigheten på landsbygden har nog aldrig varit så farligt med åtminstone innan cyklar och bilar blevo allmänna. Förr hörde traktens folk mera ihop med varandra. Nu gäller det bara att kunna vara med överallt vilket ändå är omöjligt. — Det har blivit så mycket fester, så det är numera ingen fest på något ställe.

E. L.

Läraren vänder sig till en av pojkarna, av vilken han högst sällan mottog något svar å sina frågor: — Hör du B., kan du säga mig vad de höga ämbetsmännen i Turkiet kallas?

B.: — De kallas paschor.

Läraren: — Nå, än landets överherre eller den, som alla dessa paschor måste lyda och hedra?

B. (efter ett kort besinnande, med triumferande ton): — Hederspascha!

— Hörru Kalle'ru, va du inte murare en tid? Har'u slutat opp me de jobbet nu?

— Jo, sir'ru, en gång hitta ja ett hårstrå i murbruket och då fick ja äckel för knoge, festår'ru!

Jönsson och Jonsson stå och titta på en minnessten över en framstående man.

— Rest nittonhundratjugo, säger Jönsson. Men det står ju inte vart han har rest . . .

De här äggen som jag köpte i går voro inte friska.

— Ja, det är fruns eget fel!

— ? ? ?

— Ja, jag erbjöd dem i förra veckan, men då ville inte frun ha dem!

Korpralen har instruktionsföreläsning och bland annat förekommer:

— Enligt Kungl. maj:ts nådiga förordning skall nedersta knappen i uniformrsocken sitta mitt för naveln.

Beväringen »Lång-Måns» som fått för kort rock, känner med fingret och finner att det ej passar in på honom, han utbrister:

— Körpral, dä gör den inte på mej!

Korpralen ryter till:

— Töst, då ä du vanskapt din krömpling!

Hårdare straff.

Herr von Fikonkvist (efter ett äktenskapligt ovädersmoln): — Å nu, fövmodav jag, tänkev du åtevigen vesa hem till din käva modev. . .
Hennes nåd: — Nej, men jag tänker be henne komma hit på ett par månader.

Post-kuriosa.

En försändelses ankomst till adressaten kan som bekant bli åtskilligt försenad om adressen är ofullständig, skriver en käsör i Postmannen, som berättar att en kollega i Örebro meddelat, att dit för en tid sedan ankommit ett vykort från Frankrike med följande adress:

Fr. Märta Andersson.

Bor i ett hus på vars gård finnes ett garage med Ford i, Örebro.

Kortet beställdes till vederbörande adressat. Det var ju bra gjort, eller hur?

På en församlingsstämma där behovet av en ny orgel dryftades reste sig »Träskommar-Mårten» och yttrade:

— Urglar ä dura pjäser nu för tia och förresten börjar di bli omoderna. Ja tycker vi sulle enas om att inköpa en grammofon.

Gamle Jonas, 93 år, står ute på vedbacken och hugger.

En främling som hört talas om den krye åldringen, går förbi och frågar förvånad:

— Åh, orkar farbror ännu hugga ved, han är väl ändå bra gammal.

— Tre och nittio, svarar Jonas.

— Åh, det var det värsta, hur gammal var er far då, när han dog?

— Far, ler Jonas, han är ju på bakgården och lär farfar åka cykel!

Å jänta å ja,

Å jänta å ja, å jänta å ja
allt uppå landavägen, å ja —
å jänta å ja, å jänta å ja
allt uppå landavägen.
Där mötte ho mej en morgon så klar,
å sola ho sken på himmelen så rar,
å vacker som ljusa dagen ho var,
mitt hjärta, var tog du vägen?

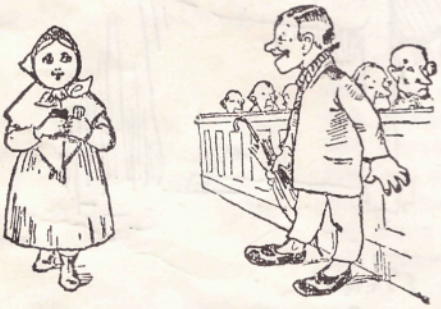

:,: Å jänta å ja :,: allt i Ransäters kyrka, å ja,
:,: å jänta å ja :,: allt i Ransäters kyrka,
där blickar ho på mej så himmelens blått,
å öga det for så blixtrande brått,
å aldrig nånsin har ja täcka salva fått,
ja miste kan min hela styrka.

:,: Å jänta å ja :,: allt i midsommars vaka, å ja,
:,: å jänta å ja :,: allt i midsommars vaka;
då mötte ho mej mä fräsande fröjd,
å aldri nånsin har ja känt mej så nöjd,
ja kasta mina ben i himmelens höjd,
å hoppa över alla taka.

å jőnta å ja.

:,: Å jänta å ja :,: allt uti polskedansen, å ja —
:,: å jänta å ja :,: allt uti polskedansen,
főr där tog jag tag uti hennes hand,
főr őgat skymdes bort båd' himmel å land,
hur dansen den gick, det vet jag inte grand,
när som jag kom till sansen.

,: A jänta å ja :,: allt uti grőna lunden, å ja —
:,: å jänta å ja :,: allt uti grőna lunden,
där tog jag en kyss så rosende rőd,
å klagade főr henne hela min nőd,
å fråga, om ho ville dela mitt brőd,
å ho svarte ja på stunden.

:,: Å jänta å ja :,: allt i Ransäters kyrka, å ja —
:,: å jänta å ja :,: allt i Ransäters kvrka,
där stodo vi då vid altaret just,
å lovade tro i nőd å i lust,
å allt intill livets sistaste pust
troget hinannan dyrka.

Fredrik på Ransätt.

Dansen och folklivet under förra århundradet.
(Ur Aftonbladet 1894)

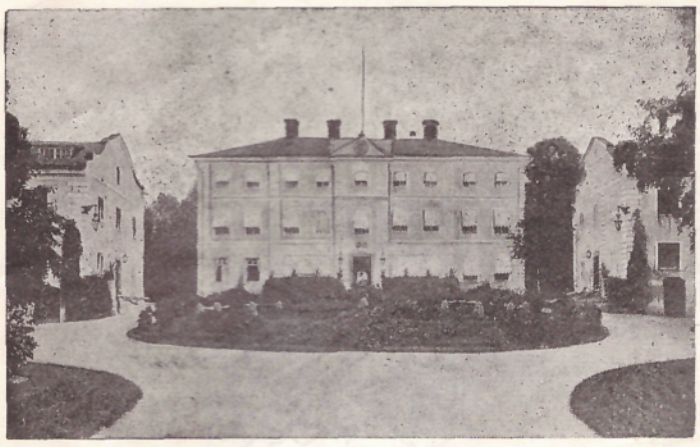

Julita gård.

Parti från parken, Julita gård.

Parti från Julita skans.

Epilog till spelmansstämmman.

Av strömkarlen lärde de spela
de gamle, som spelmansarvet oss gav,
av dansande älvor på månsilvrat hav
de lånade ton till sin fela,
av suset i skogen
och slagan på logen
av bruset vid kvarnhjulets gång
blev drömlåt och polska och sång.

Och tonerna blevo en spegel
av friden i helg och av söckendags id
med glädje och oro, med kärlek och strid,
som ljuda i folksjälens degel.
Ty spelmansmotivet
var hämtat ur livet,
ur hjärtat sprang tonen så fri,
en fulltonig svensk melodi.

Den gick ifrån släkte till släkte
som gåva och arv ifrån far till son
den hörde oss till, var ej främmande lån
och i våra hjärtan den väckte
i tanke och aning
med tonernas maning
vårt storsvenska kynne till liv
mot avoghet, splittring och kiv.

Än leva väl fädernas toner
med låtar ur vallhorn och björknäverlur
än klingar väl felan i moll och i dur
för senfödda generationer.
Bland minnena gömda
de voro ock glömda,
om icke i spelmänners gård
man troget om arvet hatt vård.

Snart kommer den dagen att randas,
då slagverkens skrällande tid är förbi?
och sakta det ljuder en svag melodi
att stilla med björkdofter blandas.
Då furorna susa
och tonerna brusa
och falla och stiga som psalm och koral
i Sveriges kyrka — i storskogens sal.

(Hembygden)

Waldemar Wahlöö.

GLADA SIDAN

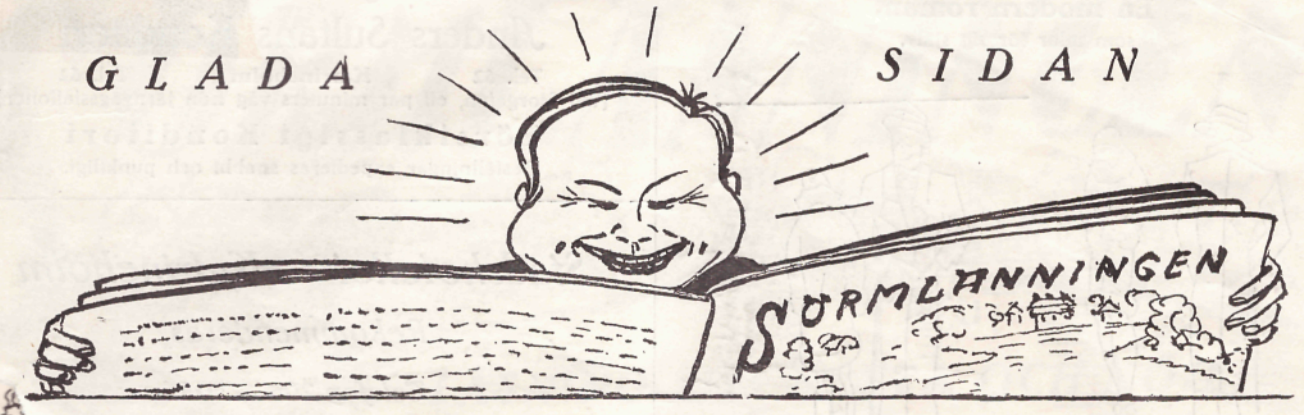

Ellen till sin mor: — Mamma, skräddarns Lisa sade att pappa är en bokmal, därför att han är lärare.

Modern: — Nå, vad sade du då?

Ellen: Jag sade, att då är din far en klädmal.

Fröken Y. (en äldre dam, bekant för sin giftighet): — Tänk att en så gammal militär som ni ännu ej utfört någon vapenbragd.

Översten: — Ja, min nådiga, ni vet säkert själv att man kan åldras utan att ha gjort någon erövring.

Drängen Lars läser i tidningen om en slags salva, som skall vara så verksam mot fotknölar.

— Sån däringe salve ska ja bestämt köpa mäk, säger han och tänker på sina anskrämliga »blan».

Pigan Sara, som inte alls kan hysa någon människokärlek till den efterhängsne Lars, utbrister då:

— Ja, köp då två, tre burkar å stryk på däk, så kanske du försvinner helt å hållet!

Pill-Olle är egentligen förtennare till professionen, men är också amatör-urmakare. När han lämnar tillbaka en klocka, han reparerat, svarar han på frågan vad det kostar:

— Går ho, så blir dä 50 öre. Annars köstar dä ingenting.

Det var en sommardag och hettan var intensiv. Busen Boman och Kalle-me-bena stå halvsovande och dito stekta i skuggan av en mur. Major Bomblidang vid tredje gardet kliver förbi och hans silverrevärer glänsa i solskenet, så Kalle-me-bena tvärvaknar.

— Tira på den du Boman. Kovan har smultit i byxfickorna på'n så den håller på att rinna ner i stövelskaften på'n.

— Nå, lille Karl Johan, frågar mamma, hur gick det i skolan i dag?

— Det gick bra.

— Fick du några frågor?

— Ja, och jag var den ende som kunde svara.

— Det var en duktig pojke. Nå, vad frågade magistern då?

— Han frågade vem det var, som hade slagit ut fönstret i tamburdörren.

En skolpojke skriver om ett utbrott av Vesuvius: »Så kommer där upp vattenånga ur krateröppningen, sen kommer det aska och stora stenblock, sen kommer det lava som rinner ut på sidorna, sen kommer det upp turister för att titta på utbrottet.»

Hon: — Jag vet ingenting värre, än när en kar' tar en kyss utan att först begära den.

Han: — Jo, värre än det, om han begär den utan att sen ta den.

Damen: — Jag begärde tolv bananer, men jag har bara fått elva.

Frukthandlaren: — Ja, men en av dem var rutten, så den slängde jag bort åt frun.

Hon: — Älskade, nu ha vi varit förlovade så länge, så man börjar att prata om oss. Vi måste gifta oss, även om vi skall nödgas leva på vatten och bröd.

Han: — Gott! Du skaffar brödet och jag åtar mig vattnet.

Sonen: — Nej, men vad tar du dig till pappa? Kysser du våran jungfru.

Fadern: — Vad i all världen pratar du pojke. Gå genast efter mina glasögon, jag trodde det var din mor.

Lärarinnan: — Kan någon av barnen säga mig, vartill vi hava fått livet?

Allmän betänksamhet, men rätt som det är räcker en liten parvel långt bort i klassen upp den lilla svartsmutsiga tassen.

Lärarinnan: — Nå, får vi höra om Kalle kan säga oss vad vi ha fått livet för?

Kalle: — Te å knäppa byxorna på.

Kalle Blom, som haft semester, välkomnas vid återkomsten av sina kamrater vid verket.

N:o 1: — Kors, vad du lagt på hullet! Jag tror vi få kalla dej för tjock-Kalle!

N:o 2: — Ja, men så skallig han har blivit. Det passar bättre att kalla honom Karl den skallige.

N:o 3: — Då slår vi ihop det och säjer Karl den tjockskallige då.

FAMILJETIDNINGEN

SÖRMLÄNNINGEN

LÄSNING TILL NYTTA OCH NÖJE

Postadress: Box 4, Katrineholm.
Utkommer 2 ggr pr månad.

Prenumerationspris å posten:

Helt år...	kr.	3:50
3 kvartal	»	2:75
2 »	»	2:—
1 »	»	1:—

Tidningen tillhandahålles:
I Sörmlands städer av tidnings- och cigarraffärer.
Å landsbygden hos handlandena.
Å tåg och järnvägsstationer av Svenska Pressbyrån.

Redaktör: *Hilda Andersson.*
Tryckeri och förlag:
Ernst Lindgrens Tryckeri, Katrineholm.

En modern roman,
som talar för sig själv.

Önskar Ni

ett vackert och slitstarkt *klädningstyg,* ett par eleganta och starka *strumpor,* någonting i *vantar, trikåer, sydda underkläder, korsetter, korta varor,* eller *ekiperingsartiklar* besök oss. Redbar behandling. Billiga priser.

TRIKÅ-MANUFAKTUR-OCH KORTVARUAFFÄR
Katrineholms Lagret
KATRINEHOLM

Vid torget. Telefon 249.

Handelsresanden: — Ursäkta, mitt namn är Andersson.

Köpmannen: — Ja, det ursäktar jag gärna.

Skräddaren (till sin son, som fallit utför trapporna utan att slå sig):

— Bravo, min gosse! Nu kan du snart få börja springa omkring med räkningar.

HELLBERGS I KATRINEHOLM
anse många vara ett bra
Inlämningsställe
för spinning av ull, stickylle och lin samt för beredning av tyger.
Kem. tvättning, färgning och flockrivning ombesörjes också fort och billigt
Ull och stickylle uppköpes eller tages i utbyte mot garn eller tyger.

Besök vår trädgårdsservering i sommar!
Anders Sultans Konditori
Tel. 62 **Katrineholm** Tel. 62
(Vid Storgatan, ett par minuters väg från järnvägsstationen)
Förstklassigt Konditori
Beställningar expedieras snabbt och punktligt.

Stadshotellet - Katrineholm
Rekommenderas
Telefon 295 – 305.

Sjuk- & Begravningskassan Ålderdomsförbundet
Rikssjukkassa med 140 avdelningar över hela Sverge, varav här nämnes
Katrineholm: Rickard Jansson, Kungsgatan 5, 1 tr. ö. g.
Vingåker: Karl Högblom, Låd. 120. Tel. 103.
Klastorp: Georg Johansson, Johannisholm.
Strängsjö: Valfrid Fredriksson, Sandhem.
Flen: Fru Anna Landeroth, Södra Kungsgatan 1.
Malmköping: Holger Huselius, Konsumtionsföreningen.
Sparreholm: A. L. Berggren, Edeby gård.
Gnesta: Ragnar Lundberg, Jakobsberg.
Förmånlig sjukförsäkring för äldre och yngre. Inträdesålder 15–65 år.
Sjukhjälp 1—5 kr. pr dag. Moderskapshjälp kr. 1:50 pr dag i 6 veckor.
Till medlemmar utbetalades år 1926 understöd med . . . . . kr. 800,000
Kapitaltillgång den 31 december 1926 över . . . . . „ 625,000
Försäkra Eder i tid – Då sjukdom drabbar Eder är det för sent.

LINDSTRÖMS ADVOKATBYRÅ
Magasinsgat. 3, Katrineholm, Tel. 76.
Innehavare: Jur. Kand. e. o. Hovrättsnotarien Julius Lindström.
Notarius Publicus i Katrineholm.
Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
Rättegångar och affärsjuridiska uppdrag. Inkasseringar.

Landsfiskalen
KARL HORNWALL
KATRINEHOLM.
Ombud för Norrköpings Köpmansförening
Rättegångar
[Telefon 439.

Malpreparater
alla slag, samt
Dräktpåsar
i
S. E. Paulssons Färghandel
Tel. 43 - Tel. 43
KATRINEHOLM.

Bokband
till billiga priser. Smakfulla och starka band levereras från
OHLSSON & LIND
BOKBINDERI
Kungsg. 36 - Eskilstuna - Tel. 551

J. A. Karlssons
Cykel- & Reparationsverkst.
Magasinsgatan 14, Katrineholm.
Rekommenderas.
Försäljer cyklar av märket Klippan, Union och Jupiter.
Dunlop- och Atlasringar alltid på lager.

FOLKETS PARK
Tel. 278 **Katrineholm** Tel. 278
TEATER
varje vecka av förstklassiga sällskap.
Parkens Servering och Dansbana
Rekommenderas

Annonsera i Sörmlänningen

Katrineholm 1928. Ernst Lindgrens Tryckeri.